

KINGS THINGS

JUNI 2013

Verhaal:
*Ongewenst
bezoek*

HEX

INTERVIEW MET
THOMAS
OLDE HEUVELT

JOYLAND

EN VERDER:

PRIJSVRAAG
LAATSTE NIEUWS
NIEUWE UITGAVEN
RECENSIES
FANCLUB NIEUWS

*EN NOG
VEEL MEER!*

© Martine Bleyen

STEPHEN KING FANCLUB

Kings Things

Griezelig Gezellig

Deze Kings Things
is verzonden naar
1965 fans

Facebook
heeft nu
663 fans

Hartelijk welkom
allemaal!

Deze mailinglist wordt
mede mogelijk gemaakt
door

DUNESOFT

volg ons op
facebook

Het Fanclub winkeltje
verkoopt de merchandise
zoals winkelwagenmuntjes,
pennen, T-shirts en
polo's en we hebben ook
nog enkele van de laatste
nieuwe boeken te koop!

JUNI 2013

De meeste fans hebben nu (of bijna) vakantie. Ga je lekker weg, of blijf je lekker thuis en lees je boekjes op het strand of in de tuin als het zonnig is? Met de nieuwe King die vanaf begin juni verkrijgbaar is zullen we ons prima kunnen vermaken! Vind je het zonde om je Kingboeken mee te nemen naar het strand? Kijk dan snel even naar de 1 & 2 euro actie die het StephenKingFans winkeltje heeft; ideaal voor dergelijke gelegenheden!

Deze maand hebben we een wel heel speciaal interview met Thomas Olde Heuvel, van wie het nieuwe boek HEX te winnen was via een facebookactie waarbij je vragen moest bedenken voor Thomas en we 5 HEXen weggeven aan de meest leuke en originele vragen. Thomas bekeek en beantwoordde ze bijna allemaal en het resultaat (en een recensie van zijn nieuwe boek) staan in deze Kings Things! Kijk snel of jij winnaar bent!

In deze editie is er weer een Lucky Quarter te vinden, zijn er boek- en filmrecensies en uiteraard weer een nieuwe prijsvraag. Natuurlijk in het teken van Joyland! Ook photoshopartieste Martine liet zich hierdoor inspireren en je vindt haar prachtige composities op de cover en wat verderop. Zij maakte ook weer de tekeningen bij het verhaal van Bo-Ann Bosman 'Ongewenst Bezoek'.

Het is weer een lekkere dikkerd geworden deze maand, want er is ook lekker veel nieuws te vinden. *De Kings Things van volgende maand heeft overigens een superleuke winactie voor de thuisblijvers in petto en is een dubbelnummer voor juli en augustus. De prijzenvoorraad kast zit nu nog supervol, maar na die actie dus niet meer!*

Donaties

Veel leesplezier en fijne vakantie gewenst!
De fanclubcrew

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Free Record Shop, de Slegte, Boekentip.nl, ECl, Bruna of via Stephen King Fans: Hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat ook in 2013 iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. (Klik hier voor donaties vanuit het buitenland)

Fanclub Sponsors

Nieuwsflits

Stel de Nederlandse Stephen King top 25 samen en win...

Het jaar 2013 is uitgeroepen tot King-jaar. Er komen veel nieuwe boeken uit, er verschijnen films in de bioscoop (Carrie) en er wordt hard gewerkt aan een TV-serie (Under the Dome). Er is zelfs sprake van dat Cujo opnieuw gefilmd gaat worden.

Nederland mag natuurlijk niet achterblijven en daarom willen wij op 21 september aanstaande graag de top 25 van de Nederlandstalige King-boeken presenteren. Wij vragen je om je top-3 aan ons te mailen op beste3@stephenking.nl. Zet in dat mailtje dan ook gelijk even je naam en adres, zodat we je rond 21 september kunnen laten weten of je iets gewonnen hebt. Tot nu toe zijn er 16 lijstjes binnen gekomen en we hebben op dit moment een top 19! Maar we zijn echt benieuwd naar jullie lijstje en willen graag een top 25 samenstellen. Doe dus mee!

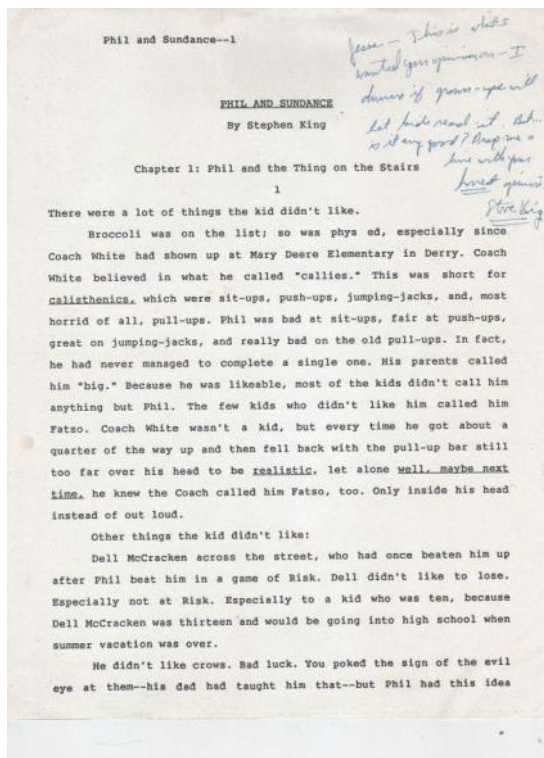
Nog even de spelregels:

- Het betreft een vertaling in het Nederlands
- Het moet ook echt een boek zijn dat in het Nederlands verschenen is (geen losse verhalen dus; zo telt de Donkere Toren serie als 8 losse boeken en de Groene Mijl telt als 1 boek.

Laat die lijstjes maar komen! We willen de ultieme Nederlandstalige topboeken in september publiceren en dan ook de prijs uitreiken. Tot eind augustus kun je dus insturen naar beste3@stephenking.nl.

Phil and Sundance

Er is een verhaal van Stephen King opgedoken dat tot nu toe niet bekend was... Het heet 'Phil and Sundance', en het schijnt dat King het in 1987 heeft geschreven als een soort kinderboek. Voor zover bekend beslaat het niet-gepubliceerde manuscript circa 80 pagina's.

EUROKNALLERS!

In boekwinkeltje Stephen King Fans

staan nog meer dan 100 Stephen King boeken voor maar 1 of 2 euro per stuk!

Da's lekker zo vlak voor de vakantie! Paperbacks en pockets, en van

alles wat. Da's een flinke opruiming dus waar jij je voordeel mee kunt doen! Koop meer boeken: 6 x 1 euro = 5 euro, of 6 x 2 euro = 10 euro.

LET OP: DE ACTIE LOOPT TOT 25 JUNI a.s.

ZOEK BINNEN HET STEPHEN KING FANS BOEKWINKELTJE OP EUROKNALLER EN MAAK JE KEUS! GOEDKOPER KAN NIET!

De boeken zijn zoals beschreven; lichte schades of gewoon veel van in voorraad... grijp je kans!

10% VAN DE OPBRENGST GAAT NAAR DE FANCLUBKAS

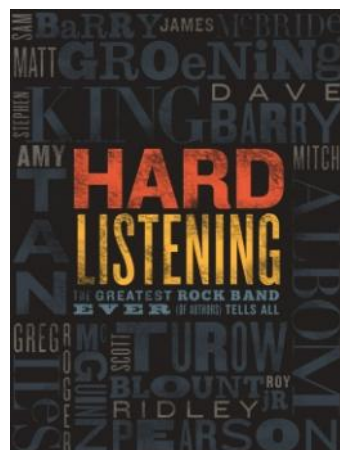
Griezelig Gezellig

Nieuwsflits

Nieuw verhaal in eBook over Rock Bottom Remainders

'Hard Listening' is een eBook over de rockband, waarin zoals je weet Stephen King ook meespeelde. Er komt een nieuw verhaal van King in dit boek, dat hij in februari 2013 schreef, maar de titel is nog niet bekend gemaakt. Het boek geeft een voyeuristische kijk in het privéleven van je favoriete auteur, samen met essays, fiction en e-mailconversaties, vraag en antwoord en leuke huiskamerspelletjes. Kijk naar Stephen King, Scott Turow, Amy Tan, Dave and Sam Barry, Roy Blount Jr., Mitch Albom, James McBride, Ridley Pearson, Matt Groening, Greg Iles, en rocklegende Roger McGuinn als ze het minst op hun hoede zijn. Naast het nieuwe korte verhaal, zou het boek ook een essay van King bevatten. Meerdere schrijvers schijnen een kort verhaal geschreven te hebben in de stijl van King, en de lezers zouden kunnen stemmen welk verhaal echt van King afkomstig zou zijn. Je kunt je [bij de uitgever opgeven](#) om een seintje te krijgen wanneer het boek verkrijgbaar is (half juni 2013). Op diezelfde pagina is een uitgebreide synopsis van het boek te lezen.

"There's an audience out there, and the key is to kick it in the ass."

-Stephen King

Uitgeverij nieuws

Het was de bedoeling dat je na 15 mei het boek [Satanskinderen](#) via de boekhandel kon bestellen en je het boek dan via een POD (Printing on Demand) geleverd zou krijgen. POD doet aan kwaliteit niets onder op een gewone druk van een boek, en zo maakt men er nooit teveel. ISBN: 978-90-245-5621-2, 368 pagina's voor 12,50. Maar helaas is men nog niet zo ver. Cover nog niet zeker, maar het lijkt waarschijnlijk op die laatst uitgegeven Poema.

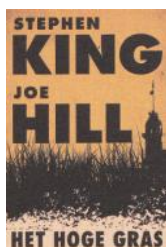
==

De boekenlegger die was aangekondigd om de heruitgave van [Wolven van de Calla](#) te vergezellen gaat ook NIET door: de boekhandels zagen daar geen voordeel van en toonden er geen interesse voor.

==

In september, tegelijk met dr. Sleep, kunnen we ook de papieren versies verwachten van Hoogste versnelling en Het hoge gras. Het e-book komt al eerder (juni) uit en het boek krijgt straks dezelfde cover mee. ISBN en de prijs voor de papieren versie is nog niet bij ons bekend.

Joyland limited editions

Titanbooks (hardcase crime) verzorgt de hardcover edities van Joyland (Engelstalig) en je kunt nu je [pre-order](#) plaatsen. Naast de 'doorsnee' uitgave komen er ook drie hardcover limited edities uit voor de verzamelaar, waarvan er twee worden gesignd door King. Alle hardcovers zullen een nieuwe omslag krijgen (zie foto) en negen prachtige zwart-wit illustraties van Robert McGinnis (bekend van de film posters voor Breakfast at Tiffany's en de James Bond films waarin Sean Connery meespeelt). Het is zijn eerste boek in de al zeventig jaren tellende carrière van McGinnis.

Achterop de hardcovers zal een plattegrond van het Joyland amusementpark staan, die is getekend door Susan Hunt Yule. De gesignde, genummerde editie van 724 exemplaren koste \$75 (£55.99). Een ook gesignde, meer aparte editie van slechts 26 exemplaren kost \$200 (£150). En een ongesignde cadeau-editie van 1500 exemplaren was al van jou voor \$40 (£29.99) - exclusief shippingcosts. Beiden zijn inmiddels uitverkocht. Kijk hier voor een [pdf van de pressrelease](#) die Titanbooks ons stuurde. De Nederlandse editie heeft zowel een hardcover- als paperback uitgave en is nog te bestellen via de fanclub: www.stephenking.biedmeer.nl.

[Lees hier vast een \(Engels\) hoofdstuk van Joyland!](#)

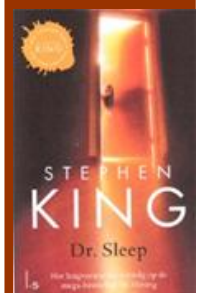
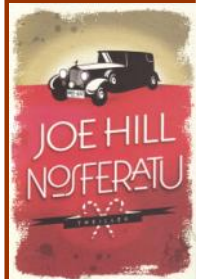
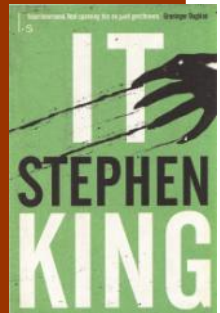
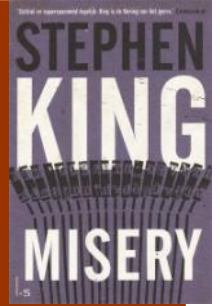
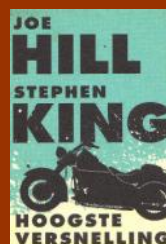
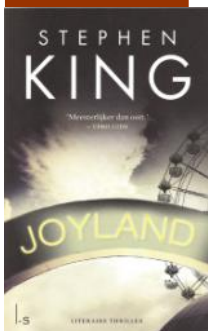
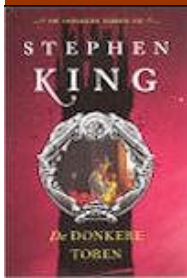
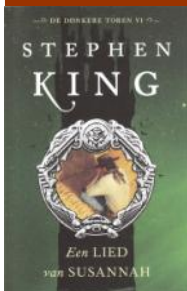

Wordt verwacht Nederlandstalig

door Chrissy
Alle data onder voorbehoud
van de uitgever

2013 Datum: Soort: Details:

mei	boek	<u>Christine</u>
ISBN: 978-90-245-6156-8, Paperback / 480 blz voor 10.00
mei	boek	<u>Misery</u>
ISBN: 978-90-245-6163-6, Paperback / 352 blz voor 10.00
mei	boek	<u>IT (HET)</u>
ISBN: 978-90-245-6148-3, Paperback / 1168 blz voor 14.95
mei	boek	<u>Dromenvanger</u>
ISBN: 978-90-245-6154-4, Paperback / 568 blz voor 10.00
juni	boek	<u>Een lied van Susannah</u>
ISBN: 978-90-245-5635-9, Paperback / 464 blz voor 17.95
juni	boek	<u>Joyland</u>
ISBN: 978-90-245-6155-1, Paperback / 304 blz voor 19.95
juni	boek	<u>Joyland</u>
ISBN: 978-90-245-5977-0, Hardcover / 304 blz voor 24.95
voor gebonden editie/gelimiteerd
juni	e-book	<u>Het hoge gras (In the tall grass) / Samen met Joe Hill</u>
ISBN: 978-90-245-6117-9, e-book voor 2.99
juni	e-book	<u>Hoogste versnelling (Full Throttle) / Samen met Joe Hill</u>
ISBN: 978-90-245-6118-6, e-book voor 2.99
juli	boek
TIP!	<u>Nosferatu van zoon Joe Hill. Een aardje naar zijn vaartje!</u>
ISBN: 978-90-245-6064-6 Thriller paperback 368 blz
voor 19.95
aug	boek	<u>De talisman</u>
ISBN: 978-90-210-1517-0, Poema pocket / 640 blz voor 8.98
aug	comic	<u>Bij het vallen van de nacht</u>
ISBN: 978-90-245-6217-6, hardcover / 144 blz voor 19.95
sept	boek	<u>Dr. Sleep</u>
ISBN: 978-90-245-5915-2, Paperback / 432 blz voor 19.95
eind sept	boek	<u>Het hoge gras (In the tall grass) / Samen met Joe Hill</u>
ISBN: volgt
eind sept	e-book	<u>Hoogste versnelling (Full Throttle) / Samen met Joe Hill</u>
ISBN: volgt
sept	boek	<u>Carrie</u>
ISBN: 978-90-210-1516-3, Poema pocket / 640 blz voor 8.98
sept	boek	<u>De Donkere Toren</u>
ISBN: 978-90-245-5 (verdere info nog onbekend)

Winnaars Kings Things maart

Prijsvraag!

Wat was waar?

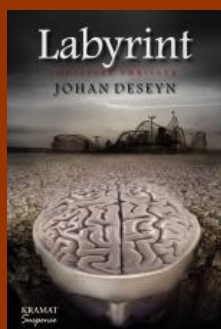
Slechts de 5 groene feitjes hieronder **zijn waar**. Wist jij het?

- A. In 1999 werd King aangereken door een busje.
- B. King is zelf jarenlang alcohol- en drugsverlaafd geweest.
- C. King speelt een gastrolletje in de film Christine.
- D. Het boek 'Gevangen' is gebaseerd op de film van The Simpsons.
- E. 'De Groene Mijl' bestaat uit 7 delen.
- F. King woont in de staat Maine.
- G. Naar aanleiding van een schietpartij op een basisschool schreef King het essay 'Guns'.
- H. King schreef samen met John Mellencamp de musical 'Ghost Brothers of Darkland County'.
- I. Kings tweede naam is John.
- J. Het verhaal 'Kain stond tegen zijn broeder op' (Cain Rose Up) mag niet meer in print verschijnen.

Dit wist ook Bets Hoffman uit Beverwijk en die wilde graag het boek Moord in Pompei winnen. Gefeliciteerd!

Het komt zo snel mogelijk naar je toe.

Door meerdere auteurs in deze bundel gesigneerd exemplaar!

Het Reuzenrad

Met Joyland op komst brengen we voor de prijsvraag natuurlijk ook een bezoekje aan de kermis!

Hiernaast zie je dan ook een bijzonder reuzenrad. De nummers op de deurtjes komen namelijk overeen met de letters van het alfabet. De A=1, B=2, enzovoort.

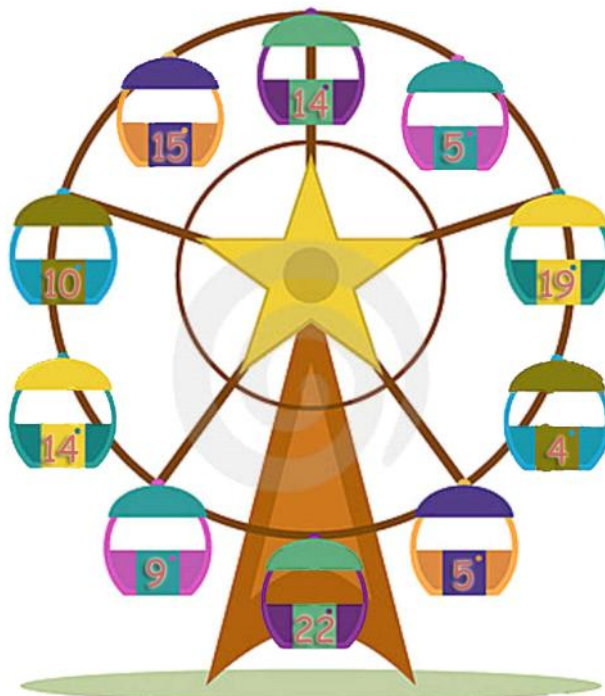
Als je de letters (met de klok mee) leest, zie je de naam van een personage uit een Kingboek. Let op: het reuzenrad is natuurlijk wel gedraaid!

Weet jij welk personage verstopt zit in deze attractie?

Stuur je antwoord voor 20 juni 2013 aanstaande naar fanclub@stephenking.nl.

Zet in de omschrijvingregel "prijsvraag juni" en vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Kies hiernaast uit de drie boeken de titel van het boek dat je graag zou willen winnen als je oplossing goed is en noteer deze ook in je mail.

Nieuwsflits

Doctor Sleep

We moeten nog lang wachten op dit vervolg op de Shining (maar eerst komt Joyland uit), maar er komt hier en daar al wat prachtige art tevoorschijn die in de gelimiteerde publicaties van Cemetery Dance komt te staan. Dit kon ik daar online niet terugvinden, maar de bron die deze art liet zien is betrouwbaar.

Simpsons in Under the Dome

De verfilming van Under The Dome krijgt een echo in de tekenfilmserie The Simpsons. Eerder al staken ze de draak met dit verhaal van King in 2010—het verhaal was toen een jaar verkrijgbaar. Toen voorzag Monty Burns het stadje Springfield met een koepel terwijl hij King's boek in zijn hand hield en aangaf dat het allemaal al eens gedaan was.

Nu het verhaal verfilmd wordt, wordt er in de derde aflevering een referentie gemaakt naar The Simpsons, zo vertelde Neal Baer aan Entertainment Weekly. We maken er een feestje van terwijl de kinderen ernaar kijken. Originele Simpsons beelden zullen niet te zien zijn, maar er wordt een opmerking geplaatst. Dat wordt opletten in die derde aflevering...

Muziek Ghostbrothers...

De musical van John Mellencamp waaraan Stephen King heeft meegewerkt: Ghostbrothers of Darkland county gaat begin juni in première. Stephen King schreef het stuk nadat Mellencamp hem vertelde over twee broers die in gevecht waren geraakt over een meisje dat op het terrein woonde van de muzikanten. Een van de broers werd per ongeluk gedood, de ander stierf niet lang daarna samen met het meisje in een auto-ongeluk. Veel artiesten werkten samen voor de muziek, en onder andere 'Home again' kun je hier beluisteren. Met mooie geluiden van Sheryl Crow, Dave Alvin, Phil Alvin en Taj Mahal. Er zijn 5 nummers (o.a. Elvis Costello en Rosanne Cash) te beluisteren via soundcloud.

Gratis download!

The Plant is nu GRATIS te downloaden via de .com site!

Download The Plant, Parts 1-3 (PDF)

Download The Plant, Parts 4-6 (PDF)

Het verhaal dat alleen via Kings website verkrijgbaar is heeft King nooit echt afgemaakt en gaat over een uitgeverij die het hoofd niet boven water kan houden. Het is een oud verhaal, maar bij veel fans onbekend. Nadat zijn boek door hen is afgewezen stuurt Carlos ze een plant en die brengt de uitgeverij geluk. Maar als altijd, hangt er een duur prijskaartje aan succes.

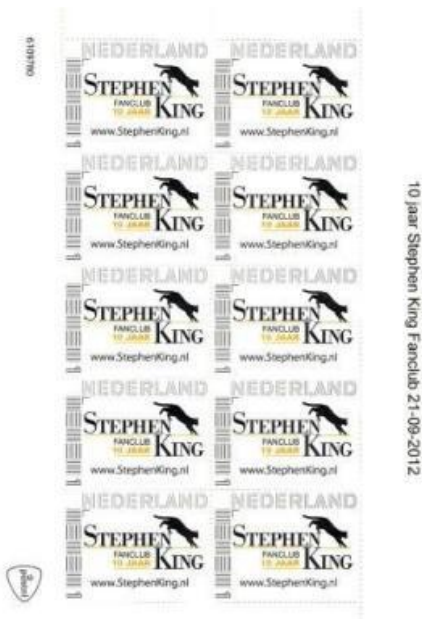
Griezelig Gezellig

Merchandise

Postzegels
nu ook per
stuk te
koop!
Kijk hier!

Vanwege ons prachtige nieuwe logo, hebben we natuurlijk ook nieuwe merchandise laten maken. Er is een winkelwagenmuntje in een andere uitvoering dan voorheen. Nieuw in ons assortiment (als we daarover mogen spreken dan) zijn de postzegels (te koop per vel van 10 stuks—waarde 1 en gewoon op je post te gebruiken) en geweldige ijskrabbers voor je auto (of je diepvriesvak)! Je vindt ze allemaal in de [fanclubwinkel!](#)

Dankie Sai!

We danken iedereen die Joyland bij de fanclub heeft besteld, en waardoor een percentage van de verkoop in onze kas terecht kwam.

Of volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (dank je wel!!) en wordt ook sponsor!

Stort een bedrag naar keuze op bankrekening NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

Help ook de Fanclub door je aanschaf!

bruna.nl

Ontdek het voordeel van **eci**

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij Bruna of ECI, maar ook bij de de Slegte, Boekentip.nl of Free Record Shop/van Leest. Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij aanbieden online, en niet alleen voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of de website!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Niet duur en er is altijd een kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken ook goedkoper uit bent. De boeken zijn niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub! Er zijn ook boekenleggers met een Stephen King thema te koop in de winkel. Verzenden via DHL duurt het wel iets langer, maar de kosten zijn lager: Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHLpunt) of voor 5,50 aan de deur gebracht (tegen 6,75 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dus scheelt dat ook voor jouw bestelling en jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

Originele vragen aan Thomas Olde Heuvelt

In mei verscheen HEX, 'de nieuwe' van Thomas Olde Heuvelt. Je kent hem natuurlijk van onze fanclubdagen als je daar bent geweest. Hij is een van de schrijvers die fans van Stephen King ook graag lezen. Hij heeft een Hugo-nominatie voor een kort verhaal en timmert lekker aan de weg. Een werkelijk prachtige [website](#) en trailer werden door Wesley voor de uitgave van Hex gemaakt. Neem er zeker even een kijkje! Je vindt er alles over Thomas, zijn (andere) boeken en nog veel meer!

Omdat wij ook enthousiast zijn over HEX (zie de recensie in deze Kings Things) en we de mogelijkheid kregen om maar liefst 5 boeken te mogen weggeven, bedachten we de actie via Facebook waarbij je originele vragen moest bedenken die wij aan Thomas konden stellen. Thomas heeft ze allemaal doorgenomen en de leukste beantwoord. De vijf namen van de vragenstellers met het rode kleurtje winnen het boek HEX! Lees verderop wat je moet doen om je prijs te claimen.

Kitty Beijersbergen: *Word je wel eens bang van je eigen verhalen?*

Jazeker. Hoewel, bang is misschien een groot woord, maar ongemakkelijk wel. Dan weet je dat je op het goede spoor zit. Afgelopen najaar schreef ik HEX, en als ik in een spannende scène zat, en het werd dan vroeg donker... dan beleef je het zo intens dat je het wel voelt. De stilte om je heen wordt intenser, je focus ligt vastgenageld in het verhaal... Ik denk dat je als horrorschrijver sowieso in staat moet kunnen zijn om te schrikken en bang te zijn, want dat zijn de belangrijkste emoties waarover je schrijft.

Marcel van der Rijst: *Met welk figuur uit de boeken van Stephen King zou je in de lift vast willen komen te zitten?*

Ik denk met Pennywise de Clown. Ik denk dat hij zich erg onbegrepen moet voelen, en misschien gewoon een keer een arm om zijn schouders nodig heeft. Bovendien heb ik zelden een diepte-interview met hem voorbij zien komen, en ik denk dat ik de uitgelezen persoon ben om dat te doen.

Redactie: *Op welke ontmoeting met een andere auteur ben je trots, of voelde je je het meest geïnspireerd?*

Omdat ik door Luitingh Sijthoff wordt gepubliceerd én uit eigen beweging naar veel fantasy- en horrorconventies ga, heb ik vele auteurs ontmoet en gesproken. Die ontmoet je dan gewoon in de hotellobby of in de bar en dan drink je er een drankje mee. Zo heb ik in een panel gezeten met China Miéville, een biertje gedronken met George R.R. Martin, thee met Robin Hobb, ik heb James Herbert ontmoet voordat hij stierf... maar het meest onder de indruk was ik van Neil Gaiman. Dat komt gewoon omdat ik zoveel respect heb voor zijn werk. Ik heb hem nu driemaal ontmoet, en de derde keer dacht ik: nu ga ik allemaal interessante dingen zeggen, maar we hebben het alleen maar over onze jetlags gehad. Ach, dat vond hij waarschijnlijk alleen maar leuker.

O, trouwens: in oktober ga ik op de World Fantasy Convention in Brighton Joe Hill ontmoeten, een van de zoons van Stephen King! Daar kijk ik ook erg naar uit. Zijn korte verhalen uit "20th Century Ghosts" en zijn roman "NOS4A2" zijn echt briljant. Joe schijnt oneindig in de bar te hangen, hoorde ik van zijn Britse uitgever. Dus dat wordt gezellig...

Robert van den Brink: *Thomas, in welk personage van Stephen King zou jij je het best kunnen inleven?*

In Louis Creed uit Pet Sematary. Van alle personages uit alle King-romans, is hij misschien wel degene die met de grootste nachtmerrie te maken krijgt en met het meest duistere dilemma. Zwarter dan dat wordt het niet. Dit is horror op zijn meest gruwelijk. En het zijn precies die emoties waardoor ik me ook heb laten inspireren voor HEX. Een personage dat uit liefde en verdriet de meest gruwelijke keuze maakt... waarvan hij weet dat het nooit goed kan uitpakken, en waarmee hij alles wat hij liefheeft op het spel zet...

Esme de Rooij: *Als je de heks in een Stephen King verhaal/verfilming zou moeten plaatsen, waar zou zij volgens jou het beste passen?*

Grappig genoeg besepte ik toen ik aan het concept van HEX werkte dat King zelden een heks als griezelicoon heeft gebruikt, alleen in het verhaal "Gramma" (uit Duistere Krachten) en natuurlijk in die korte scène met Beverly Marsh in "It". En ook in andere romans en films komt de heks niet zo vaak voor. Misschien wel omdat de heks als icoon niet zo griezelig meer is, door alle sprookjes en The Wizard of Oz en zo. "The Blair Witch Project" loste dat goed op door de heks gewoon niet in beeld te brengen. Aan mij was het de taak om uit het niets tóch een griezelige heks te scheppen... die ook menselijk is, en begrepen kan worden. Want uiteindelijk schuilt het grootste kwaad in de dorpelingen, niet in haar.

Mariska Janssen: *Als je een personage zou zijn uit een van je favorieten verhalen, wie zou je dan zijn en waarom?*

Peter Pan. Er lijkt me niets geweldiger dan het gevoel te kunnen vliegen. En altijd jong te blijven. En de hele dag te schreeuwen: "I do believe in fairies! I do! I do!"

Lees verder op de volgende pagina

Originele vragen aan Thomas Olde Heuvelt

HEX

Jacqueline Oudhoff: *Wat zorgt er voor dat je zo normaal blijft, dat je met je beide benen op de grond blijft staan?*

Ik zou niet zo goed weten wat ik anders moet doen, eigenlijk! Eén van de mooie dingen van het huidige tijdperk vind ik dat ik als schrijver via social media direct met mijn lezers in contact kan staan. Ik ben heel benaderbaar, en doe altijd mijn best om alle berichtjes, mails en tweets te beantwoorden (hoewel Twitter niet mijn sterkste ding is). Ik vind dat belangrijk. Een verhaal is niets zonder een lezer, en ik schrijf om gelezen te worden. Daarom vind ik het ook leuk om te weten wie die lezers zijn. En andersom vinden lezers het tegenwoordig steeds belangrijker om te weten wie de persoon achter het verhaal is. Dat is een mooie wisselwerking, waaruit mooie dingen kunnen ontstaan. De trailer van HEX bijvoorbeeld, hoe professioneel ook, is compleet no-budget ontstaan met hulp van fans, die ik via Facebook heb opgetrommeld voor een superleuke opnamedag!

Monique v.d. Hout: *Op maandagochtend staat Katharina opeens voor je neus met open ogen en open mond. Ze creëert jouw persoonlijke hel. Waar bestaat deze uit en wat is jouw beproeving waardoor jij je moet bewijzen?*

Ik kan me niks vreselijker voorstellen dan naakt op z'n kop te hangen, voor een groot publiek, met een trechter in mijn mond, en achter elkaar klont na klont aardappelpuree te moeten doorslikken. Daar droom ik elke nacht van. Aardappelpuree. Slik, die trauma's uit mijn jeugd. Oma... oma, niet meer doen! Alsjeblieft oma, ik zal braaf zijn dit keer...

Sieta van Eldik: *Als HEX verfilmd zou worden, zou je het dan op de originele plek laten filmen, dus in Beek? En wie zou de personage van Katharina dan volgens jou het beste doen?*

Dat zou fantastisch zijn, want het boek LEEFT voor mij helemaal op die plek. Beek speelt de hoofdrol in HEX. Die plek ademt zoveel magie en geheimzinnigheid uit... je zou er echt eens heen moeten gaan, als je er nooit bent geweest. Wie Katharina speelt maakt me niet zoveel uit, want zij zit helemaal onder de grime. Ik vind het veel belangrijker dat er goede acteurs worden gekozen voor Stefan, Timo en de andere hoofdpersonen... die geven uiteindelijk een gezicht aan je personages.

Jacqueline Dragt: *Welke rol zou jij willen spelen als ze HEX gaan verfilmen?*

Aangezien ik totaal niet kan acteren, zou het een klein rolletje worden. Ik zou wel de paashaaspop willen zijn, die ze met Pasen over de heks heen zetten als ze in de supermarkt verschijnt (paashaaspop?). Of een van de ingekapselde kinderen in de bakerborst. Of trouwens, de beul op het dorpsplein, dat lijkt me ook wel wat... Ja, zonder twijfel, die wordt het.

Tom Schoonbaert: *Welk liedje past voor jou perfect bij het lezen van Hex?*

"Armageddon" van Carnivore. Haha nee, niet mijn muziek, lol. Niet om het een of ander, maar net als de grote baas ben ik al van kinds af aan dol op rock 'n roll. Mijn favoriete band op het moment zijn The Baseballs (die je kent van "Umbrella"). Tijdens de laatste twee maanden van het schrijven van HEX speelde ik vaak hun Christmas Album, en het nummer dat het meest in mijn hoofd blijft hangen is zonder twijfel "Rocking Around the Christmas Tree".

Marissa Kollenstart: *Als jij de krachten van de heks had, waar ging jij dan spoken en waarom? Of: Wat voor kleur sokken draag je?*

Bij fans thuis, zonder twijfel. Sterker nog, dat gaan we ook doen. De heks met dichtgenaaide ogen 's nachts aan het voeteneind van het bed zetten, een verborgen camera plaatsen en dan kijken wat er gebeurt als we ze wakker maken. Hilarisch toch? "Horrorschrijver Thomas Olde Heuvelt 'prankt' fans met gruwel uit boek". Of "Horrorschrijver Thomas Olde Heuvelt bezorgt fans haast een hartaanval". O, enne... meestal zwart.

Antoinette Hoogendijk: *Welke vraag zou je nooit willen/kunnen beantwoorden?*

Ik denk de vraag "En hoe gaat het nu verder?" die lezers me regelmatig stellen, als ze het boek uit hebben. Ik weet het namelijk werkelijk niet, en het feit dat het verhaal eindigt waar het eindigt, is bewust. Ik hou niet van open eindes - er moet een duidelijke afronding zijn. Maar mijn eindes zijn ook vaak een nieuw begin... een onzeker begin, en vaak multi-interpretabel. HEX eindigt vrij duister...

Dank jullie allemaal voor het meedoen!

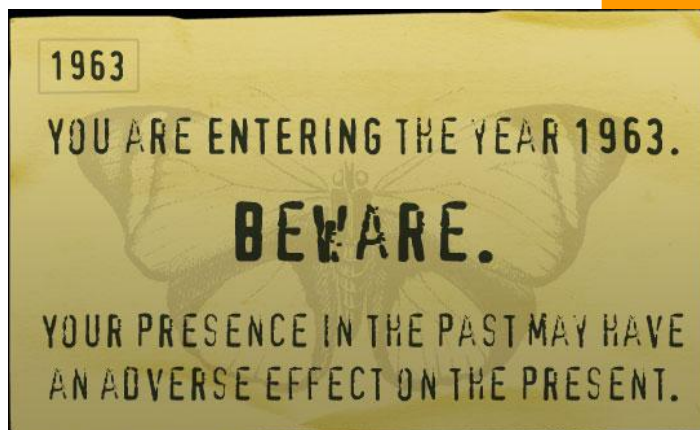
Als je gewonnen hebt (je naam heeft een rood kleurtje), neem dan via facebook even contact met ons op via een privéberichtje om je adresgegevens door te geven.

Nieuwsflits

22-11-1963 verfilmd?

22-11-1963 is ook al in beeld om een tv-serie van te maken. Eerder al keek Jonathan Demme of hij er een filmproject van kon maken, maar hij liet de rechten ervoor verlopen. Nu heeft J.J. Abrams laten weten dat hij aan het bekijken is of hij 22-11-1963 op de tv kan krijgen via de Bad Robot groep. Hij is de onderhandelingen gestart om er een serie van te maken. Het lijkt nu wel of alles wat King maakt interessant is. Het begint nu echt op het verhaal van King Midas te lijken :)

Joyland filmrechten al verkocht

Het boek is nog niet eens uit of de filmrechten zijn al verkocht. Begin juni verschijnt het boek pas (ook in Nederland), en Tate Taylor heeft de filmrechten al binnengehaald.

Hij zal zowel schrijven als

regisseren, en hij moet wel opschieten want de houdbaarheidsdatum voor de rechten is gelimiteerd, zo lezen we [hier](#).

Good Marriage verfilming

Men gaat binnenkort beginnen aan de filmopnames voor A Good Marriage (uit Aardedonker zonder sterren) volgens [deze site](#). Je weet wel, het verhaal waarin een huisvrouw ontdekt dat haar man een seriemoordenaar is. Joan Allen speelt de hoofdrol en zij wordt bijgestaan door Kristen Connolly (als dochter) en Anthony LaPaglia (als haar man). Ook Stephen Lang is van de partij als gepassioneerde, gepensioneerde detective.

King zelf schreef het screenplay en Peter Askin is de regisseur. Uitgebreidere informatie en foto's van acteurs [hier](#) en [hier](#) of op [IMDB](#).

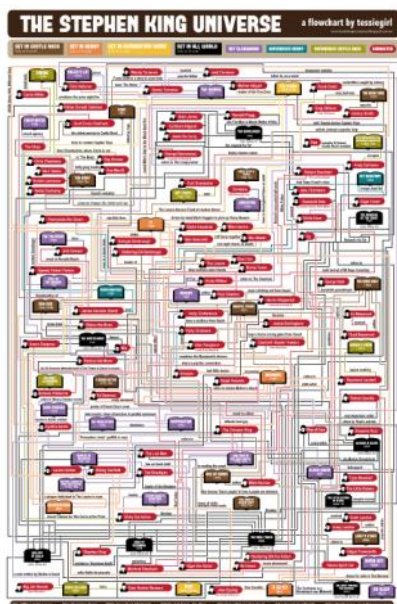
Haven seizoen 4

Men is alweer begonnen met de opnames voor het vierde seizoen van Haven bij Syfy in Halifax, Nova Scotia. De bedoeling is dat het in oktober op het tv-scherm te zien zal zijn. Colin Ferguson (de sheriff uit Eureka) komt terug als William, een knappe mysterieuze vreemdeling met een verborgen agenda. Ze pakken de draad weer op nadat in het derde seizoen het dorp door een meteorstorm werd geraakt. Audrey en Duke verdwenen toen, terwijl zij Nathan gewond in Haven achterlieten.

Comics DT ten einde

Marvel maakt een einde met dit laatste deel in de serie: Dark Tower Gunslinger So Fell Lord Perth #1 dat in juli dit jaar wordt verwacht. Hoe verloopt het gevecht tussen de jonge Arthur Eld en Lord Perth?

[Meer informatie en pre-order](#)

Deze kaart met boeken en personages kun je ook kopen in de US.

Interessant om eens te bekijken ook!

Kijk [hier](#) voor de grotere versie.

Griezelig Gezellig

JOYLAND

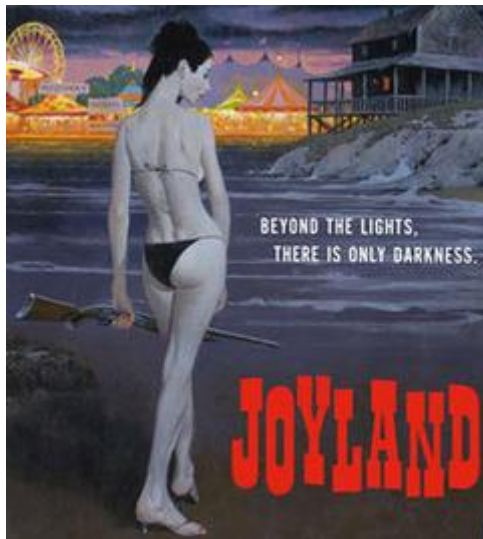
© Martine Bleyen

Nieuwsflits

Interview met King

Al twintig jaar had Stephen King een beeld in zijn hoofd van een jongen in een rolstoel die aan het vliegeren was op het strand. 'Het wilde wel een verhaal zijn, maar dat was het niet', zo vertelde King aan Terry Gross van Fresh Air. Maar langzaam aan nam het verhaal meer vorm aan, en werd gefocust op een amusementspark met de naam Joyland. Hij vertelt meer over geloven in God, en wat hem daarin het meest aantrekt, en ook meer over zijn jeugd. Al deze dingen hebben hem gemaakt tot wat hij nu is. En hebben Joyland gemaakt tot wat het nu is.

[Het volledige artikel lees je hier \(Engels\).](#)

King is voor de boekhandels!

Een opmerkelijk statement van Stephen King, die hier zelf voor gekozen heeft. 'De fans moeten weer eens de boekhandel in,' aldus King. 'Er zijn daarom geen plannen voor een digitale versie van Joyland.' Directeur Geneviève Waldmann (nog bij ons te gast op de fanclubdag in 2012) van Luitingh-Sijthoff vindt het wel een leuke actie van King. 'Voor ons maakt het natuurlijk niet zo'n verschil, omdat de omzet in e-books in Nederland te verwaarlozen is. Maar voor Amerika betekent het echt iets, zeker bij zo'n groot auteur. Ik ondersteun het eenmalige initiatief, en doe ook zelf altijd mijn best om mensen weer naar de boekhandel te krijgen.'

[Lees het volledige artikel op Crimezone](#)

Trailer Survivor Type

De trailer van deze dollarbaby nu op [You Tube](#).

Russel Crowe als scherpschutter Roland?

Nog altijd geen tastbaar resultaat van de verfilming van de Donkere Toren serie. Elke fan van deze boekenserie wordt steeds lekker gemaakt met plannen, die helaas alleen bij plannen blijven. Het nieuws dat Russel Crowe misschien Warner Bros. zou kunnen overhalen om toch tot filmen over te gaan nemen we dan ook wel hoopvol, maar toch met enige reserves voor kennisgeving aan. Het zou wel heel mooi zijn als het eindelijk eens echt van start ging!

Stephen King Jaar

Luitingh heeft een [website pagina](#) gemaakt met alle uitgaven die verschijnen in het kader van het Stephen King Jaar.

De nieuwste boeken (geen heruitgaven) kun je ook via de fanclub bestellen en ons hiermee sponsoren omdat we een klein percentage krijgen van de verkoop!

Ga snel naar de fanclubwinkel; www.stephenking.biedmeer.nl

Under The Dome's tipje van de sluier

CBS heeft een tipje van de sluier opgelicht bij de tv-serie Under The Dome. Inmiddels zijn ze in de tijdlijn al verder dan het dikke, 1000 pagina's tellende boek van King. De producenten zweren dat er doden zullen vallen. Op [deze pagina](#) vind je antwoorden op veel van de vragen en mysteriën die er zijn. Over het vervolg, tijdlijnverschillen tussen boek en tv-serie en andere karakters in het boek. De première op CBS (USA) is op 24 juni (de boffers). Wij zullen nog wel even moeten wachten...

Griezelig Gezellig

HEX van Thomas Olde Heuvelt

door Chrissy

Oorspronkelijke

titel:

Hex

Uitgever:

Luitingh

Jaar van uitgifte:

2013

Aantal pagina's:

304

ISBN:

9789024560257

Link/urls:

[auteurssite](#)

[Lees hier het eerste hoofdstuk](#)

[Facebook Thomas](#)

Cijfer:

10

Dit is nou
een

DIKKE 10!

watleesjij.nu

Het jonge talent Thomas Olde Heuvelt (1983) timmert al geruime tijd goed aan de weg, en heb je ook tijdens onze fanclubdagen (foto 2012) al kunnen ontmoeten. Afgelopen maand kwam het boek Hex uit: reden om hier direct aandacht aan te besteden natuurlijk. In deze Kings

Things vind je ook een interview (met vragen gesteld door onze facebook Kingfans) waarmee we 5 hexen mochten weggeven! Dat hij goed bezig is blijkt wel uit het feit dat hij ook al genomineerd is voor een Hugo Award voor de categorie verhaal in fantasy en sciencefiction met dit verhaal.

En nu dan Hex. Een geweldige boektrailer (zie interview) die ook een geweldig boek belooft. *Spannend. In 1 ruk uitgelezen. Het mag nog niet uit zijn! Voor het eerst in decennia ben ik weer een beetje bang in het donker!* Dergelijke teksten werden al snel op facebook geplaatst, een medium waar Thomas ook erg actief is omdat hij gewoon onder de mensen wil zijn.

Hex: de flaptekst: Wie er wordt geboren is gedoemd er tot zijn dood te blijven. Wie er zich vestigt komt er nooit meer weg. Het ogenschijnlijk pittoreske dorpje Beek is in de greep van de Wylerheks, een vrouw uit de zeventiende eeuw wier ogen en mond zijn dichtgenaaid. Zwijgend loopt ze door de straten en dringt ze de huizen binnen, nachtenlang staat ze aan je bed. Iedereen weet dat haar ogen nooit mogen worden geopend. Er wordt alles aan gedaan om haar aanwezigheid geheim te houden. Maar als een groep jongeren besluit viral te gaan met de heks, laat ze de moderne samenleving langzaam maar zeker afglijden naar middeleeuwse praktijken. En dan is de wraak van de Wylerheks nog niet eens begonnen... Met HEX presenteert Thomas Olde Heuvelt zijn meest ijzingwekkende en beklemmende roman tot op heden: een non-stop achtbaanrit over menselijk kwaad.

Zijn voorlaatste boek, Harten Sara was prima, maar kon me toch niet echt grijpen. Hex maakt dat gemis van toen weer helemaal goed. Thomas heeft zichzelf absoluut overtroffen met Hex, en ik denk dat er stiekem al onderhandeld wordt over de filmrechten, want het is zo goed dat het zeker een verfilming verdient. Hoe hij de spanning in dit boek heeft weten op te bouwen is echt heel erg knap gedaan. Je komt eerst van alles te weten over het moeilijke leven dat de dorpelingen toch wel heb-

ben die in Beek wonen. Niemand buiten Beek weet dat ze zijn behekst. Het lijkt op het eerste gezicht een normaal dorp, maar als bewoners bijvoorbeeld langer dan een week van huis zijn krijgen ze zelfmoordneigingen. Daarom kunnen ze er ook nooit vertrekken; dat loopt altijd fout af. Je leert diverse personages goed kennen en het is gemakkelijk mee te leven. De pubers uit het dorp hebben een stiekeme website en willen de openbaarheid in. Ze pesten de heks—die een gemakkelijk doelwit is door de vaste routine die ze heeft voor de plaatsen waar ze verschijnt. Ze filmen dat en halen grappige stunts met haar uit, waarbij je als lezer ook echt in de lach schiet. Een losse sfeer die te vergelijken is met een touw dat langzaam strakker wordt getrokken. Eentje gaat te ver met heksje pesten, prompt valt er een (demente) bejaarde dood neer. De angst onder de inwoners neemt toe, en ondertussen zit je zelf al een stuk harder in het boek te knijpen terwijl je doorleest.

Stoppen met lezen wil je niet; je *wilt* niet weten hoe dit verder gaat, je *moet* het weten, anders kun je niet eens slapen! Dit is een boek dat je helemaal onder de huid gaat zitten. Want je krijgt het gevoel dat de heks, die je voor je eigen idee al die tijd op een afstand en in het boek hebt kunnen houden, op een gegeven moment gewoon achter je naar je staat te kijken. Er gebeurt niets voorspelbaars. Het is origineel en je gelooft alles wat het je vertelt. Van de afstand die je denkt te hebben blijft niets over; je hebt medelijden met de heks, begrijpt waarom ze doet wat ze doet. Maar ook waarom de bewoners van Beek zo zijn. Knap!

Ik wil verder niet te veel verklappen, maar dit is een boek dat je gelezen **MOET** hebben. Hier gaan we nog veel over horen; dat moet wel! Gewoon omdat het een verschrikkelijk goed verhaal is. Goede opbouw, goede spanning en super kippenveld, dichtbij de lezer en ook schrikbarend lekker om te lezen!

Dodenrit van P.J. Tracy

door Chrissy

Oorspronkelijke
titel:

Dead run

Uitgever:

Van Holkema &
Warendorf/
Unieboek

Jaar van uitgifte:

2006

Aantal pagina's:

312

ISBN:

9026984952

P.J. Tracy is een duo, bestaande uit Patricia Lambrecht en haar dochter Traci. Dodenrit is hun derde boek, dat al uitkwam in 2006. Daarna kwamen er nog twee boeken in 2007 en 2010. Volgens de bronnen op internet zou het duo thrillers die doorspekt zijn met humor schrijven. Bij toeval kwam ik het boek tegen op een markt en het zag er interessant genoeg uit om eens te proberen.

In Green Bay is een seriemoordenaar actief. Grace en Annie van het softwarebedrijf Monkeewrench vergezellen FBI-agente Sharon Mueller bij haar reis naar het werkgebied van de moordenaar. Maar diep in de bossen, ver weg van iedere vorm van beschaving en zonder telefoonbereik, krijgen ze autopech. Tot hun grote verbijstering is het dichtstbijzijnde gehucht volledig verlaten. Er is geen spoor van leven te bekennen. En dan klinken er gewerschoten... Grace, Annie en Sharon moeten rennen voor hun leven terwijl de andere Monkeewrenchers samen met de rechercheurs Magozzi en Rolseth naarstig op zoek zijn naar de dames.

Fantastische flaptekst waardoor je denkt dat ze met die seriemoordenaar te maken gaan krijgen, en niets is minder waar. Het hele verhaal speelt zich, na de autopech, af op die plek in de bossen en dat gebied is zo'n 10 kilometer groot. Wat nog niets zegt over de spanning en horror natuurlijk.

De eerste scènes vertellen over een melkauto met zenuwgas die verongelukt en daardoor een heel stadje om het leven brengt, en een jongen die drie lijken volgepompt met kogels vindt. Monkeewrench (ik kende ze nog niet omdat ik de eerste twee boeken nooit gelezen heb—en dat is wel een manco omdat er vaak op wordt teruggegrepen en je de sfeer niet helemaal kunt pakken daardoor) heeft een softwarepakket dat de politie kan helpen bij het opsporen van daders en gaat op pad. Maar de dames krijgen autopech, natuurlijk precies op de plek waar de melkauto is verongelukt en een privéleger probeert de boel waterdicht af te zetten en alle sporen van dat ongeluk te wissen. Goedschiks of kwaadschiks. Omdat er geen bereik is voor telefoons kunnen ze niemand waarschuwen en gaan ze lopen naar het stadje, waar ze zien dat bewoners worden neergeschoten en gedumpt. Gelukkig snappen de achtergebleven collega's van de dames dat er iets mis is en zetten een reddingsactie op touw.

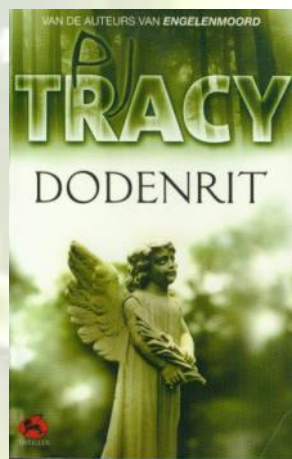
Het is een redelijk spannend verhaal, dat overigens nog wel beter had gekund. De helft van de personages (die naar mijn idee ook geschraapt hadden kunnen worden) krijgt totaal geen diepgang. Zij rennen voorbij in het verhaal, en weg zijn ze dan ook weer. En voor de mensen die er wel toe doen wordt vaak terugverwezen naar eerdere delen. Dus ook daar blijft het voor een latere lezer te veel op de vlakte of blijft de humor van iets hangen in een flauwe opmerking. Het *waarom* van veel dingen blijft ook een beetje vaag en de doden vallen met bosjes tegelijk. Toch weten de dames elk hoofdstuk zo te eindigen dat je toch weer naar het volgende gaat, maar het verhaal is niet mooi in balans. Een snel afgewerkt einde, maar dan toch dat overbodige hoofdstukje eraan dat alle eindjes snel dicht moet knopen en alles goed komt met een eind waar Walt Disney trots op zou zijn: een knuffel van de monkeewrenchermannen. En toch was het niet echt slecht... misschien toch dat boek uit 2010 eens proberen en hopen dat de dames in de loop der jaren wat anders zijn gaan schrijven...

 watleesjij.nu

Cijfer:

6.5

You Missed Sonja

door Danny Paap

Regie:
Felix Koch

Genre:
Thriller

Film gebaseerd op:
Parkeerplaats
(uit: Na Zonsondergang)

Cast:
Christian Erdman is
Rick Hardin

Ute Springer is Ellen

Oliver Breite is Maik

Greta Galisch de Palma
is Sonja

Jaar van uitgifte:
2012

Speelduur:
20 min 03 sec.

IMDB-pagina:
[Klik hier!](#)

Eindeoordeel:

7

Over de film:

Rick Hardin is een schrijver van pulpboeken. Na een ruzie is Sonja bij een verlaten benzinstation uit de auto gestapt, waarna Rick verder is gereden. Als Sonja hem belt, neemt Rick de telefoon niet op. Als hij het voicemailbericht hoort, waarin Sonja hem vraagt om alsjeblieft terug te komen en haar op te halen, besluit Rick om te keren.

Aangekomen bij het benzinstation ziet Rick Sonja nergens. Hij neemt aan dat ze al een taxi heeft genomen, maar maakt van de gelegenheid gebruik om even het toilet te bezoeken.

Dan hoort hij op het toilet naast hem ineens een uit de hand gelopen ruzie, waarbij de nodige klappen vallen. Wat als dat Sonja is? Rick besluit een kijkje te gaan nemen.

De man die hij confronteert, wordt door Rick hardhandig aangepakt.

Dan komt er een hoogzwangere vrouw uit de toiletten. Zij mankeert niets, en de man stuurt haar weg zodat ze geen gevaar loopt.

De vrouw probeert Rick echter met de auto ondersteboven te rijden, wat niet lukt. Rick vlucht weg in zijn auto. Onderweg probeert hij Sonja nogmaals te bellen, maar hij krijgt geen verbinding. Wat er met Sonja is gebeurd, en hoe de autorit van Rick afloopt, zal ik niet verklappen. Laten we volstaan met te zeggen dat de problemen minder groot waren geweest als Rick het eerste telefoontje van Sonja had aangenomen...

Mijn mening:

You Missed Sonja is een visueel spektakel. De beelden zien er prachtig uit, de kleuren zijn mooi vol en de camerashots zijn erg goed geplaatst. Het verhaal ontvouwt zich niet zo snel, maar als de confrontatie tussen Rick en Maik - in de stromende regen - eenmaal begint, is het zenuwslopend. Zoals uit de bovenstaande beschrijving al blijkt, wordt er wel flink afgeweken van Kings verhaal. Er is bijvoorbeeld een heel nieuw personage bijgeschreven, en vooral het einde van de film is totaal anders dan in het boek. Voor niet-King fans is dat geen probleem (die kennen het verhaal toch niet...), maar ik had toch het gevoel dat het ietwat wringt.

De innerlijke strijd, waar Rick Hardin in het boek mee te maken heeft (ingrijpen bij een geweldsincident, of niet?) komt in de verfilming amper tot uiting. Dat is jammer, want dat is juist één van de sterke punten van het verhaal. Natuurlijk is dit ook ontzettend moeilijk naar beeld te vertalen, omdat - zoals met veel boeken - King op z'n best is als hij gevoelens beschrijft.

De film is een degelijke thriller, maar voor King-fans helaas ietwat teleurstellend.

Bekijk ook de trailer op youtube!

The woman in black

door Chrissy

Regie:
James Watkins

Genre:
Horror

Cast:
Daniel Radcliffe,
Liz White,
Sophie Stuckey,
Roger Allam,
Ciarán Hinds,
Janet McTeer

Film gebaseerd op:
boek van Susan Hill

Jaar van uitgifte:
2012

Speelduur: 95 min.

Extra's op DVD:
Inside the perfect
thriller: Making of
The Woman in Black
&
No fear: Daniel Rad-
cliffe as Arthur Kipps

Urls:
[Trailers](#)
[officiële filmpagina](#)
[auteurspagina](#)
[al 24 jaar in theater](#)

Ik schrijf maar weinig filmrecensies, maar deze wil ik jullie echt niet onthouden. Ik zag de film in het rek staan door het 'frodo'-oog van Daniel Radcliffe—welbekend van de Harry Potterfilms. Een blik op de flaptekst deed me de dvd aanschaffen en zo kwam het ding vanavond in de dvd-speler terecht. *En het zijn de beste 7 euro die ik ooit besteed heb. Dit is een waanzinnig goede horrorfilm!*

In zijn eerste rol na het Harry Potter avontuur speelt Daniel Radcliffe Arthur Kipps, een jonge advocaat die naar het dorpje Crythin Gifford gestuurd wordt om een erfenis te regelen. Je ziet dat hij weduwnaar is en zijn zoontje van 4 jaar moet achterlaten bij de nanny. Het moet wel, want hij heeft rekeningen die betaald moeten worden en zijn baan als advocaat staat op de tocht. Maar, over een paar dagen reizen ze hem achterna voor een heerlijk dagje uit op het platteland.

Aan de rand van het dorp aan de moerassige Britse oostkust wil hij de papieren van de overleden Alice Drablow doorspitten, terwijl de dorpingen hem van alle kanten tegenwerken om dit te doen. Zij zijn bang omdat hij de rondwarende vrouw in het zwart heeft gezien, en als dat gebeurt sterven er altijd kinderen uit het dorp. En dat is ook nu het geval.

Ze verlenen hem geen onderdak in de hoop dat hij vertrekt en dus besluit hij in haar huis te verblijven. Terwijl hij in volledige afzondering in haar oude, door moerassen van de buitenwereld afgesloten landhuis werkt, ontdekt hij langzaam het tragische geheim van de vrouw. Een geheim dat nog altijd de rillingen over de ruggen van de dorpingen laat lopen.

En niet alleen over die van de dorpingen... ik moet zeggen dat het kippenvel ook bij mij groten getale aanwezig was. Een knappe horrorfilm met goede effecten en de juiste timing laat mij misschien één of twee keer goed schrikken. Maar deze film is zo kunstig in elkaar gezet; het verhaal is zo goed en je zit er zo in... dat het deze film wel 5 keer lukte om een echte schrikbeweging te forceren. In Groot-Brittannië kreeg de film veel klachten; het was echt 'te eng', maar ik vind 'm echt WAANZINNIG goed! Er is een vervolg aangekondigd dat zich 40 jaar later afspeelt: The Woman in Black: Angels of Death.

Cijfer:

9

Een tijd geleden heb ik 'De kleine hand' van schrijfster Susan Hill met maar een 6,5 beoordeeld. Ik weet dus niet met zekerheid of het boek dat aan deze film ten grondslag ligt (en dat ik niet heb gelezen) minder of sterker is dan de film, maar die moet je toch wel echt gezien hebben. Goede acteurs en mooi gespeelde rollen met diepgang. En het is een ouderwets echte horrorfilm. Lekker!

Ik waarschuw je ook maar vast: het loopt onverwacht af... Gezworen eeuwige revanche omdat ze vroeger je kind in het moeras hebben laten verzuipen en wegrotten, is nu eenmaal eeuwig...

Hansel And Gretel: Witch Hunters

door MiM

Regie:

Tommy Wirkola

Genre:

horror fantasy actie
(volgens de hoers...)

Cast:

Jeremy Renner
(Bourne Legacy)

Gemma Arterton
(The Disappearance
of Alice Creed)

Famke Janssen
(Taken 2 en X-Men)

Film gebaseerd op:
Hans en Grietje

Jaar van uitgifte:
2013

Speelduur: gelukkig
maar 88 min.

Extra's op DVD: geen

Cijfer:

3.5

Samenvatting:

We gaan er maar weer eens voor zitten: een sprookje maar dan anders. Zoals ik het zie, is het een vervolg van onze welbekende Hans en Grietje. We hebben een papa, mama en twee kindjes. Die breng je naar het bos, en je kinderen komen nooit weer naar huis totdat....

In ieder geval zijn ze in deze film groot en volwassen, onze broer en zus. Hun werk bestaat uit het vermoorden van heksen. Ze gaan op zoek en belanden in een dorp waar kinderen vermist worden. Daar aangekomen zijn de dorpsbewoners net begonnen om een heks onschadelijk te maken. Alleen komt onze Hans erachter dat deze mooie dame geen heks is, dus gaat dat ritueel niet door. Maar al gauw blijkt dit heel anders. Alle dingen die je niet verwacht gebeuren bijna. De jacht naar deze heks is moeilijk en vol hindernissen. Ze belanden weer in het huis van vroeger... het bekende snoephuisje en hun ouderlijk huis. Het waarom? Dat moet je zelf maar bekijken anders is de grap er af.

Feit blijft dat het met de heks slecht afloopt. Om af te sluiten met een quote van Hans: "Ten eerste: ga nooit een huis in dat gemaakt is van snoep. Ten tweede: als je een heks vermoordt steek haar dan vooral in de hems".

Mijn mening:

Mijn mening is niet zo gezellig als de film lijkt. Ik had gehoopt op wat moois, wat spannends en bijzonders nadat ik de trailers had gezien. Een beetje spektakel en mysterieus zoals bij King films. Dat trekt mij dan toch aan. De eerste indruk is dat het er goed uitziet, zeker na de screens op google. De film is een ware domper. De special effects zijn goed maar heb soms het idee dat ik naar een rare combinatie kijk van Matrix en Twilight. En onze Hans heeft last van suikerziekte: misschien toch wat teveel van dat suikergoedhuisje gegeten. Na ongeveer 15 minuten van de film gezien te hebben kon ik al bijna de aandacht er niet meer bij houden en was ondertussen dingen aan bespreken over deze film met een mede King recensent Jeroen.

Gelukkig duurde de film maar 88 minuten. 88 minuten zonde van mijn tijd!

De kleding ziet er mooi uit en de gedaantes ook maar nee... ik heb er toch niet meer woorden voor over. Wil je hem zien? Prima, maar klaag er daarna niet over hoe slecht het was :)

A Haunted House

door Jeroen de Vries

Regie:
Michael Tiddes

Genre:
Humor / Horror

Cast:
Marlon Wayans,
Essence Atkins,
Cedric the Entertainer
en anderen

Film gebaseerd op:
Paranormal activity,
the exorcist en andere
horrorfilms

Jaar van uitgifte: 2013

Speelduur: 86 min.

Extra's op DVD: nvt

Cijfer:

3

Samenvatting:

Kisha gaat samenwonen met haar vriend Malcolm. Sinds ze bij hem ingetrokken is gebeuren er 's nachts vreemde dingen.

Ze zijn er al snel achter dat er een geest in huis is die hun liefdesleven ernstig verstoort. Ze proberen de geest te filmen door hun hele huis vol te hangen met camera's. Met de hulp van een medium komen ze er achter dat samen met Kisha een kwade geest in huis betrokken is.

Ze gaan op zoek naar een manier om de geest te verdrijven met behulp van een geestelijke, het medium en de Ghost Guys.

Mijn mening:

Het is duidelijk dat dit geen serieuze horrorfilm is maar een parodie op verschillende horror films in de trend van de Scary Movie films. Deze film haalt helaas nergens het niveau van deze serie.

De nadruk ligt dan ook niet op het opbouwen van de spanning maar om zoveel mogelijk poep-, pies-, sex- en homograppen in een film te kunnen proppen. Het verhaal is nergens echt heel grappig en op een paar leuke scènes na is het een erg slechte film. Een scène met de knuffeldieren op bed is zelfs beschamend. Ik heb echt geen idee waarom dit niet is gesneuveld tijdens het monteren.

Wayans grijpt elke gelegenheid aan om zijn karakter zijn broek te laten zakken en laat hem zelfs verkrachten door de geest.

Het medium dat veel homofiele trekjes vertoont doet er alles aan om Malcolm te laten zeggen dat hij wel eens samen met een man is geweest en doet er alles aan om hem te versieren.

Na de poging om de geest te verdrijven tijdens een parodie op de exorcist, lijkt het of ze tijdens het editen wat teveel in de film hebben weggeknipt want de overgang klopt niet helemaal.

Normaal gesproken kijk ik een slechte film niet eens af maar ik heb de film gekeken om de recensie te kunnen maken en jullie te waarschuwen deze film absoluut niet, of zeker niet nuchter te bekijken.....

Lucky Quarter

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Fennie Schaap

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adresbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons Maandelijks Mailing Magazine te ontvangen heeft daardoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Fennie maken we blij met beide DVD's van Golden Years. Die film ontbrak nog aan haar verzameling.

Hoe lang ben je al King-fan, Fennie Schaap en hoe is dat zo gekomen?

Ik ben een echte lezer, altijd al geweest, lees ook vaak tot in de vroege uurtjes nog in bed. Ik ben een groot fan van Stephen King, al jaren, weet eigenlijk niet eens meer hoe lang al. Het is begonnen met eens een bibliotheekboek van King dat me meteen pakte. Daarna begon het verzamelen, want dan wil ik ook alles hebben. Op verjaardagen boekenbonnen vragen, en rommelmarkten "na sneupen" om de verzameling compleet te maken. Als we brand zouden krijgen in ons huis zou ik als eerste alle boeken van King mee naar buiten nemen, ik leen ze ook niet uit aan anderen, ze komen niet van hun plekje!

Werk/School: Peuterleidster, werk ook voor een gastouderbureau en pas op drie kinderen.

Leeftijd: Ik ben 52 jaar, getrouwd, en zelf hebben we 5 kinderen, op 1 na allemaal de deur uit. Ben ook al "beppe" (zoals we hier in Friesland zeggen voor oma) van 6 kleinkinderen.

Woonplaats: Scharnegoutum, dat is een dorp dicht bij Sneek, in Friesland.

Wat is je favoriete boek en waarom?

De vervloeking! Dit boek heb ik al een paar keer gelezen, ik kan niet goed uitleggen waarom, vind het een van zijn beste boeken.

Wat is je favoriete film en waarom?

Mijn favoriete film, het zijn er eigenlijk twee: Rose red, en The Langoliers. Ik heb meer films van King, maar deze twee zijn wel het beste, en heel spannend. Rose Red met het huis dat een eigen leven gaat leiden, geweldig. En in The Langoliers, als de wereld wordt opgegeten, tenenkrommend.

Verzamel je boeken of films van Stephen King? Zo ja: hoe groot is je verzameling?

Ik verzamel de boeken en de films allebei, heb nu 70 boeken, en 13 films. Eerlijk gezegd vind ik boeken veel mooier dan films, een film bekijk je niet zo gauw nog eens, een boek pak je wel heel snel weer. Met een boek maak je je eigen voorstelling, een film valt vaak tegen, maar ik heb er wel een aantal.

Welk boek of film ontbreekt er nog in je verzameling?

Volgens mij mis ik geen boeken, zie nu al uit naar zijn nieuwe boeken. De film Misery is het volgende wat ik graag zou willen hebben, heb hem ooit een keer voor tv gezien, geweldig.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

Volgens mij kwam ik met de fanclub in aanraking toen ik op internet aan het zoeken was naar King's boeken en films. Ik wilde weten of ik nog iets miste, en kwam zo bij jullie terecht.

Welke andere schrijver(s) lees je graag?

Dean Koontz, Esther Verhoef, Harlan Coben, Nicci French, en ik ben ook gek op Scandinavische schrijvers, zoals, Arne Dahl en Karin Fossum.

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

Het zou geweldig zijn als King eens naar Nederland kwam, bijvoorbeeld in Sneek??

Als je SK één vraag mocht stellen, wat zou je dan willen weten?

Als ik hem zou ontmoeten zou ik vragen hoe hij altijd aan zijn onderwerpen komt, steeds weer iets nieuws kan bedenken, ik heb eens van hem gelezen dat hij naar de supermarkt ging en zo op het idee van De Mist is gekomen. Is hij niet bang dat er een keer helemaal geen inspiratie meer is?

Heb je nog tips of suggesties?

Ik hoop dat de ECHTE boeken nooit zullen verdwijnen, dat de E-books het niet zullen winnen. Wat is er mooier dan in een echt boek te verdwijnen, een ezelsoor maken (noot van de redactie: foei toch!) waar je gebleven bent, en dan de geur van een nieuw boek! Met een boek in slaap vallen en 's morgens met de kreukels van het boek in je gezicht wakker worden....

Ongewenst bezoek

De snelweg strekt zich voor me uit, schijnbaar eindeloos. Het wegdek raast met honderdtwintig kilometer per uur onder me voorbij. Het is niet druk op de weg, maar ook niet rustig. Niet druk genoeg voor een file, wel druk genoeg voor een ongeluk. Met dat in gedachten draai ik mijn hoofd iets naar links en werp ik vanuit mijn ooghoek een snelle blik op mijn broer. Een fractie van een seconde maar, langer niet. Ik krijg hoofdpijn als ik mijn ogen zo ver naar de zijkant van hun kassen dwing. Niet dat ik daar op het moment een gebrek aan heb. Sinds gisteren zeurt een lichte, maar indringende pijn vlak achter mijn voorhoofd. Alsof de brok spanning, die ik de afgelopen week in mijn keel voelde, omhoog geklommen is tot in mijn hoofd en zich drie centimeter achter mijn voorhoofd diep in mijn hersenen heeft ingegraven. Het constante zeurende gevoel en de aanhoudende druk die zich een weg naar de andere delen van mijn brein lijkt te banen, maken dat het lijkt alsof het eet. Ik heb het gevoel dat ik op het punt sta verslonden te worden door... ja, door wat? Verdriet, melancholie? Schuldgevoel? Bij dat woord blijven mijn gedachten steken. Zou ik me schuldig moeten voelen? Over wat dan ook? Ik hoop van niet. Het voelt niet goed om deze rit in stilte uit te zitten. Nu draai ik mijn hoofd opzij, zodat ik mijn broer goed kan zien. Hij ziet er rustig uit, waardoor ik me iets ontspan. Hij heeft zijn woede tegenwoordig goed onder controle, waardoor hij het drie jaar geleden aandurfde om zijn rijbewijs te halen. Ik ben er gerust op dat er geen ongeluk zal komen. Tenminste, niet door zijn schuld. Doodkalm is hij.

Laat die stilte ophouden.

“Toch wel raar, hè? Dat je bij iemand op bezoek gaat en dat je al weet wat er met hem gaat gebeuren.”

Mijn broer slaakt een berustende zucht. “Tja, maar ja...”

Hij maakt zijn zin niet af en zucht nogmaals. Misschien valt er gewoon weinig meer over te zeggen. Of misschien hoorde die laatste zucht bij de zin. Als een woord zonder letters, dat dezelfde boodschap uitdraagt als wel duizend woorden. Een zucht die alles zegt wat gezegd moet worden: het is niet anders, het moet, hij vraagt er zelf om, wij kunnen er toch niets aan veranderen. Wij hebben geen schuld. En houd nu je mond, voordat je weer wat doms zegt.

Mijn broer houdt niet van praten om het praten. Ik ben weer stil.

Ik zal eten als ik weer thuis ben na ons bezoek. Dan is onze taak gedaan en kan ik weer eten. Althans, dat hoop ik. Zoals ik me nu voel, zal ik nooit meer een hap naar binnen kunnen krijgen.

Wat zal er gebeuren als we op onze bestemming zijn aanbeland? Mijn broer heeft al eerder een dergelijk bezoek aan iemand gebracht, minstens één keer. Misschien ook nog keren waarvan ik niet weet. Ik kan het vragen, maar doe het niet. Die kennis zou geen verschil maken, niet voor mij, want hoeveel van dit soort bezoeken mijn broer ook heeft gehad, dit is mijn eerste keer. Als een morbide ontmaagding. Bij die gedachte word ik overvallen door een golf van misselijkheid en hoewel mijn maag nagenoeg leeg is ben ik bang dat ik zal gaan kokhalzen, totdat het gal zich uit mijn stuiptrekkende maag een weg naar boven zoekt, brandend in mijn slokdarm, terwijl ik hulpeloos wacht tot ik weer in kan ademen.

De schrijfster van dit verhaal ' is Bo-Ann Bosman, 26 jaar, samenwonend met Theo in Edam. Ze heeft twee kids: Jeff (7) en Marilyn (3). Pony Cassey (24) geniet van haar pensioen. Cassey en Bo-Ann zitten al 13 jaar aan elkaar vastgeroest, daar gaat Bo-Ann elke dag naar toe.

Naarmate we dichter bij onze bestemming komen, vormt zich een tweede brok in mijn buik die zo exact hetzelfde aanvoelt als het ding in mijn hoofd dat het broertjes van elkaar kunnen zijn. Ik heb weinig gegeten vandaag, om twee redenen. De eerste reden is dat mijn eetlust al sinds de vorige dag is verdwenen. De tweede reden is dat ik bang ben dat ik over ga geven na ons op handen zijnde bezoekje. Of nog erger: tijdens dat bezoek. Of ervóór, hier in de auto. Dat zou het ergst van allemaal zijn.

Kots-angst of niet, het is nu kwart voor zes en ik heb sinds de witte boterham met pindaas van half tien vanochtend niets gegeten. Ik heb honger en besef dat een groot deel van de brok in mijn buik bestaat uit de vraag om voedsel. Mijn lichaam heeft honger, mijn geest is te verlamd om ook maar de kleinste hap naar binnen te werken. Mijn geest wordt bezig gehouden door iets anders, iets groters, iets dat hypnotiseert en zich ingraaft. Het graaft en vreet aan mij.

Ongewenst bezoek - vervolg

© Bo-Ann Bosman

Ik wil mijn ogen sluiten, maar dan zal mijn wagenziekte opspelen en zal ik vrijwel zeker over mijn nek gaan. Ik richt mijn blik in de verte op een onbestemd punt voorbij de eindeloze snelweg en adem rustig in en uit. Ik draai mijn raam een stukje open en wanneer ik merk dat mijn broer zich niet stoort - of doet alsof hij zich niet stoort - aan het lawaai van de lucht die met hoge snelheid langs en door het open raam raast, draai ik door totdat het glas helemaal in de deur is verdwenen. De wind koelt de huid van mijn gezicht en hals, wanneer ik die heerlijke koelte inadem zakt de misselijkheid weg. Voor het eerst vandaag heb ik het gevoel écht adem te kunnen halen. Mijn geest wordt verfrist en voelt weer even helder, maar ik weet niet of mijn ogen tranen van de wind, of van wat straks komen gaat.

Ik draai het raam weer dicht, de stilte keert terug.

Ik praat weer tegen mijn broer, deze keer zonder hem aan te kijken. Ik houd mijn blik in de verte gericht om een volgende aanval van misselijkheid te bedwingen.

“Ik heb hier écht geen zin in.”

Weer die eeuwige zucht, die lijkt te zeggen dat het hem allemaal niet kan schelen. Een buitenstaander zou in hem een psychopaat vermoeden, koelbloedig en angstaanjagend rationeel. Maar ik ken mijn broer en weet dat hij meer voelt dan hij ooit zal laten merken, al zou ik willen dat ik mijn eigen emoties nu op zijn gezicht weerspiegeld kon zien.

Ik wrijf even over mijn voorhoofd, maar het knagende ding in mijn hoofd zit te diep om daarvan hinder te ondervinden. Ik merk dat het zich nu ook heeft genesteld in mijn nek, vlak onder mijn schedel, net iets naar links. Ik breng mijn linkerhand ernaartoe en voel een knobbel zitten, gevoed door de toenemende spanning in mijn lijf en geest. Ik laat mijn hoofd achterover tegen de hoofdsteun rusten en masseer die ene nekspier die zo hard is dat het wel een deel van mijn skelet lijkt. Zouden botten zoveel pijn kunnen doen? Ik denk het niet, behalve misschien als ze breken.

Ik zie mijn broer in de achteruitkijkspiegel kijken, vervolgens in de zijspiegel aan mijn kant, en tot slot schuin achter mij. Tweemaal glijdt zijn blik over mij heen zonder me te zien. Soepel dwingt hij de auto naar rechts, één baan, twee banen. Hij neemt de afslag en op het moment dat hij het gas loslaat is de brok in mijn keel terug, of misschien is het een bal. Ik slik moeizaam en merk dat mijn ademhaling finaal de fout in gaat. Ik adem telkens te snel uit en voel dat ik ga hyperventileren. Mijn handen verkrampen, een tintelend gevoel verspreidt zich vanuit mijn hals over mijn hele gezicht. Mijn kaak verstrakt zich en het lijkt of de wereld draait. Nee, dat zeg ik verkeerd. Het is mijn geest die tolt en tolt, terwijl de wereld stil staat. Draaide de wereld maar een beetje mee, dan zou ik me niet zo raar....

“Gaat het wel goed met je?” Mijn broer kijkt me aan, we staan nu stil voor een stoplicht.

Wanneer zijn we gestopt?

Ik kan me niet herinneren dat hij me ooit bezorgd heeft aangekeken. Cynisch wel, geheimzinnig ook, zelfs vrolijk. Maar bezorgd niet. Toch is het onmiskenbaar: het lichaam iets gedraaid en naar me toe leunend, de mond licht geopend, wenkbrauwen gefronst, ogen scherp. Een bezorgde blik, maar op de één of andere manier ook obsessief, gespannen. Ik besef plotseling dat hij net zo bang moet zijn als ik, of misschien iets minder. Ja, waarschijnlijk minder.

“Ik voel me een beetje duizelig, beetje hyperventilatie. Ik moet even rustig ademen, dan gaat het zo wel weer.”

Hij knikt en wanneer hij aan de rand van zijn gezichtsveld ziet dat voor ons iets in beweging komt, richt hij zijn blik weer door de voorruit en vervolgen we onze reis.

We komen bij een druk kruispunt waar het licht voor rechtdoor al op groen staat. Zodra we dat zijn overgestoken - mijn broer kijkt strak vooruit, terwijl ik links en rechts speur naar auto's die door rood rijden en ons van de zijkant zullen rammen - en rechtsaf een rustige weg inslaan. We komen dichterbij en de stilte is er al, de stilte van de dood. Dan draai ik me een beetje naar hem toe en zeg ik: “Ik word er gewoon niet goed van. Het is zo raar allemaal, ik heb dit nog nooit meegeemaakt. Ik word al misselijk bij het idee.”

Hij kijkt me even aan, zo lang als een rijdende auto het toelaat. Zijn blik verzacht en zijn lippen drukken zich op elkaar op die idiote manier waarmee mensen een mengeling van begrip en medelijden laten zien.

Ongewenst bezoek - vervolg

© Bo-Ann Bosman

Ik hoef geen medelijden. Ik heb er zelf voor gekozen om hier te zijn, niemand heeft me gedwongen te gaan.

Ik beantwoord bijna zijn blik met eenzelfde idiote gezichtsuitdrukking - iedereen weet dat dat automatisch gaat - maar ik beheers me en keer mijn gezicht van hem af, richting de weg. Hij kijkt ook weer voor zich. Ik probeer mijn nek weer te ontspannen en leg mijn hoofd tegen de hoofdsteun. Ik sluit even mijn ogen, maar doe ze snel weer open uit angst voor nog een aanval. Mijn ogen verlangen ernaar gesloten te worden, ik zou even weg willen zijn uit deze realiteit met zijn monsterlijke menselijkheid en verschrikkelijke waarheden, maar ik verzet me. Ik kijk opzij door het raam aan mijn kant en zie boom na boom langs de auto glijden. Mijn ogen proberen elke individuele boom te volgen en ik voel een stekende hoofdpijn rond mijn ogen opzetten. Ik probeer mijn blik nergens op te richten. Mijn gezichtsveld wordt in beslag genomen door bomen, bomen, eindeloos veel bomen. Ze razen voorbij als kranten in een drukkerij en het wazige beeld hypnotiseert me. Van ergens ver weg realiseer ik me dat het wilgen zijn en dat we dus langs water moeten rijden.

Plotseling is het alsof er in mijn hoofd een lichtschaakelaar wordt omgezet. Ik weet nu heel zeker dat we vlak bij onze bestemming zijn, mijn geest werd wakker geschud door..... iets, een herkenningspunt, maar ik weet niet wat. Ik draai me om, om door de achterruit te kijken, maar we gaan net een hoek om. Ik graaf in mijn onderbewuste naar wat het was dat ik zag en herkende, maar het is me ontglipt. Ik krijg het niet te pakken hoe hard ik ook probeer, en dat gevoel kenmerkt precies wat ik de afgelopen dagen al voel, en vandaag het sterkst. Mijn leven ontglipt me, althans een gedeelte daarvan, mijn wereld ontglipt me. En de tijd.... mijn tijd.... de tijd glipt tussen mijn vingers door als zand. Nee, niet als zand. Als water, het water dat ik zo nodig heb, want ik heb zo'n dorst. Ik grijp ernaar en het ontglipt me, ik voel mijn verlangen branden en dan lijkt het alsof ik het kwijt ben. Maar schijn bedriegt. Ik kan het niet kwijt zijn, want dat zou het einde betekenen, het einde van mijn leven en lijden, daar waar al het verlangen tot stilstand komt. Nee, ik raak het niet kwijt, niet zolang mijn longen nog ademhalen en mijn hart nog klopt. Nee, in plaats van het einde is daar het steeds heviger wordende verlangen en de levenslange poging om de tijd te grijpen, vast te houden, te dwingen. Het enige dat erger is dan het kwijt zijn, is het kwijt te raken. Ik zit vast in een staat van surrealistische wanhoop, een perpetuüm mobilé van verlies. Totaal onvermogen begeleid door dat ene woord dat als een mantra wordt herhaald.

Nee....nee....nee....nee....nee (kan niet) nee....nee....
(laat het los) nee....nee...

"Nee....nee...." Ik word wakker van mijn eigen stemgeluid.

Om mij heen is het stil, afgezien van het ruisen van mijn blouse die snel heen en weer langs mijn bovenarm wordt gewreven. De huid onder die blouse beweegt op een irritant losse manier mee, alsof mijn vel wordt losgeschud en voortaan slap om mijn spieren zal hangen. Ik weet even niet waar ik ben. Als ik mijn ogen open en het gezicht van mijn broer ongemakkelijk dichtbij zie, duurt het nog een seconde of vier voordat ik het weer weet.

Ik beseft met een mengeling van angst en berusting dat we op onze bestemming zijn aangekomen en kijk naar het gebouw waar we straks naar binnen zullen gaan. Ik moet mijn gezicht bijna tegen het zijraam drukken om de bovenkant van het immense gebouw te zien. Ik weet exact hoeveel verdiepingen het gebouw telt. Het zijn er elf en wij moeten op de elfde verdieping zijn. Even vraag ik me af waarom het onderwerp van ons bezoek niet gewoon naar beneden springt. Hij weet wat er gaat gebeuren, het is zoals mijn broer zei (zuchtte), hij heeft er zelf om gevraagd. Vervolgens vraag ik me af of het makkelijker zou zijn voor mij als de man zich van de elfde verdieping naar beneden zou laten storten. Ik denk het niet, het zou niet de juiste manier zijn. Bovendien heb ik, samen met mijn broer, een taak te volbrengen en dat zal niet gaan als de man besluit al vliegend en dan vallend de dood te omarmen.

Ik heb pas door dat mijn broer mijn bovenarm nog steeds vast heeft, als hij hem loslaat. "Het is tijd," zegt hij, waarna hij zijn deur opent en aan de bestuurderskant uitstapt. Ik ben dankbaar dat hij niet vraagt wat ik droomde, mijn broer stelt weinig vragen.

Ongewenst bezoek - vervolg

Buiten de auto is het warm, maar de bries die langs mijn wangen strijkt brengt een klein beetje aangename koelte en doet mij denken aan het moment dat ik het raampje van de auto omlaag draaide. Dan is de bries weg en zijn we de automatische schuifdeuren door. Mijn hoofdpijn is weer terug, ik voel weer het geknaag in mijn hersenen. Het graaft en het eet.

In het gebouw is het stil. We lopen richting de lift en het naastgelegen trappenhuis. Mijn broer vraagt ongelooflijk genoeg of we met de lift of de trap gaan. Ik grijp dankbaar deze kans voor een beetje humor aan en vertel hem dat ik met de lift ga en hij met de trap. Hij mompelt iets onverstaanbaars. Als ik op het knopje druk, gaat de lift meteen open. We stappen samen naar binnen en ik druk op het knopje voor de elfde verdieping. Als de deuren niet direct dichtgaan, druk ik op het knopje DEUREN SLUITEN en vraag me meteen af waarom ik in godsnaam haast aan het maken ben. De lift gaat omhoog en zowel de brok in mijn keel als die in mijn buik lijken uit te zetten - even ben ik er zeker van dat ik zal gaan kokhalzen. Ik grijp de aanwezige armsteun vast en dwing mezelf rustig te ademen. Ik kijk naar het kleine scherm waarop digitale cijfers laten weten op welke verdieping we ons bevinden.

We zeggen geen woord terwijl de lift onverstoorbaar tot elf telt. We komen met een trage, slepende beweging tot stilstand en weer komt mijn maag in protest. Buiten de lift is de lucht aangenaam, ik voel me weer wat beter. Het is nu niet ver meer, helemaal niet ver - ik moet sterk zijn. Iets in mij wil het liefst omdraaien, de trap afrennen en beneden in de buitenlucht wachten tot mijn broer klaar is met zijn bezoek. Maar ik heb met mijn broer afgesproken dat we samen zouden gaan, dus ik loop door de gang richting kamer 1111. Het makkelijk te onthouden kamernummer is overbodig, want de naam van de persoon aan wie wij ons bezoek brengen staat op het kleine bordje naast de deur. Ik adem diep in en druk de klink naar beneden, de deur is niet op slot en zwaait soepel open. Ik zie niemand in de kamer en adem uit. Het appartement bestaat uit slechts één L-vormige kamer, de badkamer niet meegeteld - ik weet dat om de hoek het bed staat. Even weet ik niet waarvoor ik banger ben: dat hij er is, of dat hij er niet is. Ik kom tot de conclusie dat dat niet uitmaakt.

Het is wat het is.

Ik loop door de kamer zodat ik om de hoek kan kijken.

Daar ligt hij, zijn ogen zijn gesloten. Ik vraag me af of hij slaapt, of dat zijn gehoorapparaat uitstaat. Ik loop naar de zijkant van het bed, zodat ik naast zijn hoofd sta. Ik kijk op hem neer, het ziet ernaar uit dat hij slaapt. Ik kijk naar mijn broer, de twijfel moet op mijn gezicht staan geschreven.

Wat nu? Wat moet ik doen?

Mijn broer haalt zijn schouders op en geeft daarmee te kennen dat hij mijn onuitsproken vraag heeft gehoord, maar het antwoord niet weet. Ik twijfel nog een moment en steek dan mijn hand uit. Ik raak voorzichtig zijn bovenarm aan - de ogen van de man gaan zo plotseling open dat ik een kreet moet onderdrukken.

Hij kijkt me slaperig aan, maar ik weet dat zijn ogen slecht zijn en me niet herkennen. Ik zeg mijn naam en wanneer hij me niet lijkt te verstaan, vraag ik aan hem of zijn gehoorapparaat aanstaat. Ik moet bijna schreeuwen om me verstaanbaar te maken, maar dat verrekte ding staat wel aan, aldus de man.

Hij gaat overeind zitten, zet zijn benen op de grond naast het bed en staat op. Luttele seconden geleden keek ik nog op hem neer, nu torent hij boven me uit. Eén meter negentig schoon aan de haak. Zijn lichaam is oud, maar nog sterk, maar al zijn kracht lijkt te worden overschaduwd door een vermoeide, gepijnigde geest in afwachting van het naderende einde.

Ik roep nogmaals mijn naam - ik zie een schittering van herkenning in zijn bijna blinde ogen. Dan roep ik dat ik mijn broer heb meegenomen - als deze zich bij ons voegt zie ik dat beide mannen exact even groot zijn.

Maar mijn broer staat rechttop en de oude man.... niet meer.

Ongewenst bezoek - vervolg

© Bo-Ann Bosman

Ze geven elkaar een hand, ongemakkelijk en afstandelijk. Dan zijn de eerste momenten van onze ontmoeting voorbij en de bijna blinde - maar niet onzichtbare - blik van herkenning maakt plaats voor een blik van somberheid. De man weet waarvoor we hier zijn - dit zal onze meest vreemde en moeilijkste ontmoeting ooit zijn. En de laatste, vergeet dat niet.

Maar het is nog geen tijd voor sterven, eerst is het tijd voor koffie. Mijn broer en de man gaan zitten - in de keukenkastjes vind ik koffie en kopjes. Geen suiker en melk, we drinken het alle drie zwart. Een paar minuten lang is het pruttelen van de koffiepots het enige geluid in het kleine appartement. Ik schenk de koffie in, zet de kopjes op tafel en ga naast mijn broer op de bank zitten. Het blijft stil. We drinken alle drie van onze koffie die nog te heet is om van te kunnen genieten. De oude man vraagt of we wat lekkers willen. Wij zeggen nee. Hij negeert ons of heeft ons niet verstaan en staat op om op de tast bonbons uit een oude donkerbruine servieskast te pakken. Mijn broer en ik pakken er dankbaar één, en even zitten we gedrieën bonbons te kauwen. We hebben iets gevonden om het einde van ons bezoek uit te stellen en daar zijn we alle drie blij om. Het probleem met bonbons is echter dat ze snel op zijn, heel snel. De oude man dringt er bij ons op aan om toch vooral nog wat te nemen, maar nu is ons nee definitief. Geen koffie en bonbons meer, het is tijd om te doen waarvoor we hier gekomen zijn. Ik voel mijn hartslag versnellen. Zenuwen beginnen over mijn gezicht en handen te kruipen. De brok in mijn buik is terug. Ik sla mijn onderarm voor mijn buik als een gewonde soldaat die zijn ingewanden binnen

probeert te houden. Alleen zijn het niet mijn darmen die ik in mijn buik probeer te houden, maar een misselijkmakend mengsel van te sterke koffie en een te zoete lekkernij.

Ik zeg de man waarvoor we hier zijn. Nee, ik roep het, want ik wil voorkomen dat ik het moet herhalen. Mijn mededeling is overbodig. Hij weet waarvoor we hier zijn. Dat weet hij vanaf het moment dat hij zich realiseerde wie hem uit zijn droomloze slaap had gewekt. Maar het moet gezegd worden, het moet hardop gezegd worden. Het einde van het leven van deze man, daarvoor zijn we hier, en God verhoede ons als we dat niet hardop durven zeggen. Bij mijn woorden daalt de dood als een sluier over ons neer en vult en verstikt de ruimte waarin we ons bevinden. We proberen rustig te blijven, de situatie draaglijk te houden, we praten over koetjes en kalfjes, over kinderen en werk. Maar we praten door de duisternis heen - elk woord dat door de kamer zweeft wordt erdoor vertroebeld en bevuild. Het duister bezwangert onze gedachten en na een paar minuten is de aanwezigheid ervan te zwaar om te doen alsof we het niet merken en tekent de zwarte sluier zich af op onze gezichten. We vallen stil, ik adem trillend uit en voel een eenzame traan langs mijn rechterwang biggelen. Ik neem niet de moeite hem weg te vegen en ben dankbaar dat de oude man bijna blind is. Mijn broer en ik kijken elkaar besluiteloos aan. We weten allebei dat er niets meer te zeggen is.

De man ziet er meelijwekkend uit, afgetoed en oud, somber vanwege zijn naderende einde, maar dapper en gereed. Hij is er klaar voor.

Ik sta met trillende benen op en loop naar hem toe. Ik hurk bij hem neer en moet mezelf vastgrijpen aan de rugleuning van zijn stoel om niet om te vallen. Dit is een moment waarop ik zacht tegen hem zou willen spreken, maar ik moet zelfs van zo dichtbij flink mijn stem verheffen. Ik vraag hem of hij moe is. Hij zegt ja. Ik vraag hem of hij bang is. Hij zegt nee. Ik zeg hem dat het tijd is om te gaan. Hij knikt, staat op en opent de deur naar de gemeenschappelijke hal. In zijn verwarring vergeet hij dat hij zonder steun waarschijnlijk om zal vallen en ik zeg hem te blijven staan tot ik zijn rollator heb gepakt. Ik manoeuvreer onhandig het logge ding tussen de dicht op elkaar staande meubels door en bid dat hij niet om zal vallen, voordat ik bij hem ben. Ik rijd de rollator voor hem en hij tast naar de handgrepen. De oude man loopt met een ietwat scheve heup de hal op. Wij volgen zonder de deur te sluiten.

Ongewenst bezoek - vervolg

© Bo-Ann Bosman

Ik voel me net een hondje dat achter de baas aanloopt, ik voel me een idioot. Ik versnel mijn pas en ga naast hem lopen. Mijn broer loopt nu recht achter hem en zegt niets. De oude man probeert de stilte te vullen door de schilderijen ter sprake te brengen die de muren van de lange hal opvullen. Ik antwoord dat ze lelijk zijn en verrassend genoeg maakt dat de oude man aan het lachen. Vlak voor de lift is een groot raam dat ik negeerde op weg naar binnen. Ik kijk naar buiten, het uitzicht reikt ver en is mooi. Ik loop naar het raam toe en staar de diepte in. Ik vraag me af hoeveel meter het is, elf verdiepingen, en weer bedenk ik me dat dit bezoekje ons bespaard was gebleven als die ouwe gewoon was gesprongen. Ik walg van mezelf en probeer uit alle macht de gedachte weg te drukken. De oude man staat inmiddels met mijn broer bij de lift. Laatstgenoemde drukt op het knopje om de lift te laten komen en draait zich vervolgens om naar de man. Hij pakt diens hand vast en laat bijna direct weer los. Ik loop om het tweetal heen en positioneer mezelf aan de linkerkant van de oude man. Ik voel de spanning toenemen naarmate de lift naar onze verdieping klimt. Ik haak mijn rechterarm stevig door de oude, knokige arm naast me. Met mijn linkerhand grijp ik diezelfde arm beet en even kan ik mezelf bijna zien staan: een klein meisje dat zich vastklampt aan een grote man, met zijn arm in haar belachelijke, wanhopige houdgreep. Dan hoor ik een ping! en gaan de liftdeuren open.

Het is tijd.

Ik kus de oude man op zijn wang. Ik kijk hem in zijn ogen, al weet ik dat hij die van mij niet ziet. "Ik zal je missen," zeg ik, hard genoeg om zeker te zijn dat hij me verstaat. Dit zijn mijn laatste woorden aan hem - ik moet zorgen dat hij ze goed hoort. Ik sla mijn armen om zijn hals en leg mijn wang tegen de zijne. "Ik hou van je, opa. Ik hou van je!"

Mijn broer staat al in de lift en ik voeg me bij hem. "Dag," zegt de oude man.

Vlak voordat de liftdeuren sluiten besef ik me dat dit het laatste moment is dat ik hem zal zien en ik roep zo hard ik kan: "Dag opa!"

En dan is hij weg en zet de lift zich in beweging. Ik laat de misselijkheid komen. Het maakt me niet uit als ik nu mijn maag leeg kots, maar er komt niets naar boven. Geen koffie en ook geen bonbon. Als we eindelijk de frisse lucht inlopen, kijk ik mijn broer aan.

"Dat was het vreemdste bezoek dat ik ooit heb afgelegd."

De volgende dag vond de euthanasie plaats, mijn moeder meldde me in een sms dat mijn opa om kwart voor twee rustig was ingeslapen.

Colofon

GRIEZELIG GEZELLIG

FANCLUB

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Het nieuws](#)

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

Kings Things
(Eind) redactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van alle nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2.5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elke 18 maanden wordt er een fanclubdag of dollarbabydag georganiseerd, er is een forum en een chat en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#), [via Free Record Shop](#), [ebook.nl](#), [de Slegte](#), [Boekentip.nl](#), [ECI](#), [Bruna](#) of het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op, als je via [deze pagina](#) op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.